

ČERSTVÉ ZPRÁVY

NADACE MEZINÁRODNÍ POTŘEBY

mmp
Nadace Mezinárodní potřeby

JARO 2011

I.N. Network spojuje partnery v rozvojových a rozvinutých zemích v nesení evangelia, učednictví a službě okolnímu světu. Nadace Mezinárodní potřeby je součástí sítě mezinárodní společnosti I.N. Network, působící ve 42 zemích světa.

Milí přátelé,

Čerstvé zprávy dnes dostáváte z jiné tiskárny a jiného města. Poslední měsíce patřily k těm bouřlivějším v našem osobním životě i v práci nadace. Náš tým se z rodinných důvodů přestěhoval a našli jsme také příhodné prostory pro naši kancelář v České Třebové (adresu najdete níže i na přiloženém letáčku). Je to hezké městečko s vynikajícím vlakovým spojením, které může být pro práci nadace užitečné. V kanceláři jsou stále některé věci v krabicích, ale při pohledu zpět jsem vděčný za semknutou práci našeho malého týmu, který se s mimořádnou situací vypořádal dobře.

Po neklidné době stěhování jsem cestoval do zahraničí.

Velký sbor křesťanů z Phoenixu (USA, Arizona) pozval 10 misionářů a křesťanských pracovníků z různých míst světa, které dlouhodobě podporuje, aby strávili týden se sborem. Tento sbor byl prvním z těch, kdo začal podporovat naši nadaci v ČR, a vytrval s námi věrně až dodnes. Zažili jsme mnoho setkání, rozhovorů, povzbuzení.

Také tento úvod píšu v Holandsku, kde se koná jedno z pracovních setkání I.N. Network.

Na sklonku loňského roku byl pro nadaci velkou událostí nebývalý ohlas dárců, pokud jde o financování programu Zdravá mládež. Dříve jsme měli pocit, že se nám pro práci na českých školách nemůže podařit získat v ČR významné příjmy.

Petr Horáček v Arizoně

Loni však dary z ČR překročily $\frac{3}{4}$ milionu korun! Lektoři programu oslovili 21 000 studentů a představili jim životní pohledy z jiného úhlu.

Program Dálková adopce PLUS® rovněž sílí a loni získalo své dárce přes 50 dalších dětí. Jsme vděční za každého z Vás, kdo jste se k této pomoci připojili svými prostředky i srdcem.

Váš Mgr. Petr Horáček,
výkonný ředitel Nadace Mezinárodní potřeby

NOVINKY A INFORMACE Z NAŠÍ KANCELÁŘE

F-nadace nás podpořila

NADACE

F-nadace (www.f-nadace.cz) nám poskytla příspěvek k proškolení našich pracovníků v roce 2010. Mnohokrát děkujeme!

Přihlásili jsme se také do výběrového řízení v roce 2011 a i letos byl podpořen náš projekt, tentokrát to bude soustředění lektorů programu Zdravá mládež 2011. O loňském soustředění můžete číst na straně 10 tohoto zpravodaje. F-nadace podporuje neziskové projekty, zejména v oblastech kultury, umění, vzdělání, výchovy a sociální péče, jejichž cílem či součástí je umožnit lidem poznání a rozvoj křesťanských duchovních hodnot.

Přestěhovali jsme se!

Nová adresa naší kanceláře:

Nadace Mezinárodní potřeby
Vinohradská 909
560 02 Česká Třebová

Telefon zůstává stále 483 394 202 (jde o internetový telefon, nikoliv pevnou linku).

Důvodem k této změně bylo přestěhování dvou zaměstnanců

Dům, ve kterém máme nyní kancelář

nadace, manželů Horáckových, kteří k tomu měli rodinné důvody. Abychom zajistili nepřerušovaný provoz nadace, se souhlasem správní rady i zřizovatelů nadace jsme přestěhovali i její kancelář a změnili sídlo. Třetí zaměstnankyně se přestěhovala za nadací.

I pro nadaci je to však prospěšná změna. Česká Třebová je v Pardubickém kraji a je známá hlavně jako železniční uzel. Pro nutné cestování ředitele za lektory programu Zdravá mládež nebo za jinými účely je nové místo mnohem příznivější.

Vánoční sbírka 2010

Sedmý ročník této sbírky se konal od 1. 12. 2010 do 31. 1. 2011. Všem dárcům, kteří nám přispěli, jsme po ukončení zaslali informace o výsledku sbírky. Potom však přišel ještě jeden dar, takže výsledek je ještě vyšší, než jsme Vám psali. Všem dárcům mockrát děkujeme!

Celkem jsme získali 210 735 Kč na tyto účely:

■ ČR – program Zdravá mládež:	24 385 Kč
■ Filipíny – rýže pro postižené povodněmi:	37 300 Kč
■ Nepál – střecha pro církev v Dhapakhel:	22 600 Kč
■ Srí Lanka – garáž, kde se mění životy lidí:	20 000 Kč
■ Uganda – motocykl usnadní práci:	6 450 Kč

Podrobnosti o sbírce najdete na www.incz.info/Vanoce10.htm.

Chcete „svému“ dítěti něco poslat?

Pro ty, kdo chtějí napsat svému podporovanému dítěti nebo studentovi, poslat balíček, nebo ho přímo navštívit, jsme připravili nové přehledné informace. Jde o obecnou (pro všechny země platnou) část a konkrétní část pro jednotlivé země (podle toho, z které země podporujete dítě nebo studenta). Vše najdete na www.incz.info/dopisy-a-darkey-detem.htm (v části Více o adopci – „Dopisy a dárky dětem, návštěvy“). Doporučujeme přejít dříve, než budete dítěti psát.

ZPRÁVY Z PODPOROVANÝCH ZEMÍ

Z FILIPÍN

Situace v zemi

Po záplavách v roce 2009, které vytvořily v Manile až pětmetrové vrstvy vody, se země těší relativnímu klidu, včetně klidu politického.

Oheň jim zničil dům

Začátkem prosince 2010 se nedaleko kanceláře I.N. Network Filipíny stalo neštěstí. Při požáru shořelo několik chatrných domků, ve kterých bydleli chudí lidé. Zůstalo jim jen oblečení, které zrovna měli na sobě. V jedné z rodin, která při neštěstí přišla o veškerý svůj majetek, je dívka jménem Ruvelyn Penaso, která je zařazena do programu Dálkové adopce PLUS® a má v ČR svého dárce. Když se dárce dověděl o požáru, rozhodl se rodině dítěte darovat zvláštní částku na stavbu nového domku, takže rodina mohla hned začít stavět (musí doložit účty, že peníze použila výhradně na stavbu). Jsou velmi vděční za tohle požehnání a nečekali, že se někdo bude zajímat o jejich situaci a že jim pomůže.

Po požáru

Pracovnice I.N. Network předává matce peníze na stavbu domku.

Nový domek

Filipínský sbor v Tanglaw, který loni navštívil Petr Horáček

■ Alfredo Capus mezi domorodými Mangyai

Tento pastor pomáhá místní etnické skupině Mangyai v horách na ostrově Mindoro. O jeho zapojení v komunitě svědčí i to, že byl se svou manželkou požádán, aby se stali členy tamní Rady pro zemědělství a rybolov. Alfredo píše:

„Naše misie mezi původními obyvateli na západě ostrova Mindoro není jen duchovní záležitostí, ale také proměňováním lidských životů a života v horách. Není jednoduché sloužit těmto lidem, protože mají svou vlastní kulturu, životní styl a jiné sociální zázemí.

Sitio Kalachuchi, kde máme základnu naší misie, je obklopena kopci, na kterých už téměř není dřevo kvůli ilegální těžbě, která je využívána ve dřevařství a na výrobu dřevěného uhlí. Tento problém je pro nás výzvou, abychom realizovali nezbytné programy k ochraně našich přírodních zdrojů. Jeden program jsme již spustili – je to výroba mýdla, abychom odvedli pozornost místních obyvatel od nelegálních aktivit.

Naši země se také dotýkají klimatické změny a při vši snaze, kterou do programů vkládáme, doufáme, že naše práce nepřijde vniveč.

Každé pondělí jezdíme nahoru za lidmi, kterým sloužíme. Když nejsou k dispozici autobusy, vezeme se na korbách aut

stavbařů nebo s nákladáky. Když začne období dešťů, jsou naše cesty docela nebezpečné, takže se modlíme, abychom dostali koně, kterého bychom mohli využívat k této práci a přepravě.

Naším dalším programem je lékařská misie v létě a v období dešťů chceme začít sázet stromky.“

■ Vánoční oslava

Gloria Dojillo Gois pomáhá svému manželovi ve službě ve městě Luna v oblasti La Union na Filipínách. Napsala: „Náš sbor oslavil 26. prosince 2010 čtvrté výročí. Zjistili jsme, že rok 2010 byl nejproduktivnější a přinesl nejvíce ovoce, protože náš sbor rostl duchovně, finančně i početně. Kromě toho jsme slavili i vánoční svátky. Jednou z mnoha částí těchto oslav bylo rozdávání vitamínů pro všechny účastníky. Většina lidí také dostala nové zubní kartáčky. Po společném obědě se všichni zúčastnili společenských her.“

Nové zubní kartáčky jako dárek pro účastníky oslavy

Z NEPÁLU

Zemi vládne chaos

Ani tentokrát Vám nemůžeme dát dobrou zprávu o politické situaci v Nepálu. Krátce připomeneme, že v Nepálu po dlouhé občanské válce padlo letité království a před třemi lety se konaly první demokratické volby. V parlamentu získalo většinu několik komunisticky založených uskupení. Zatím se však nedokázali shodnout na společné vládě. Druhý z premiérů rezignoval loni v létě. Další byl zvolen až letos v únoru poté, co se volba 16x opakovala! Vládu má nyní za úkol sestavit Džhahnath Khanal, vůdce Komunistické strany Nepálu (sjednocených marxistů leninistů), která je třetí největší politickou stranou. Při volbě se ji rozhodli podpořit maoisté, kteří mají v parlamentu většinu, aby ukončili patovou situaci.

V lednu 2011 ukončila OSN svoji čtyřletou mírovou misi v Nepálu. Mírový proces trvá od roku 2006 od ukončení desetiletého maoistického povstání.

V Nepálu je tedy stále politický chaos, který je nevyzpytatelný. Reálný život je ovšem mírně svobodnější a klidnější, než před ukončením konfliktu s královstvím. Doposud se nepodařilo sestavit ústavu. Poslanci maoistů také zabránili násilnostmi v parlamentu ministři financí, aby předložil k projednání státní rozpočet.

Domácí setkání křesťanů v Káthmándú

Nový pracovník Dilliram Basnet

Z ČR podporujeme 145 nepálských dětí, a proto v nepálské kanceláři vznikla potřeba ustanovit nového pracovníka. Jmenuje se Dilliram Basnet a už delší dobu má plně na starosti podporu z ČR a všechno, co s tím souvisí. Dosavadní koordinátor pan Rabindra Subba v nepálské kanceláři zůstává jako vedoucí programu podpory. Dilliram se nedávno oženil se slečnou jménem Uma Adhikari z východního Nepálu a můžete si prohlédnout fotografii ze svatby.

Ze svatby nového pracovníka nepálské pobočky

Nepálské děti na vysoké škole

V březnu 2011 složilo 15 dětí závěrečnou zkoušku v 10. třídě, která je ukončením základního vzdělání. Těchto 15 dětí nyní pokračuje ve studiu na střední škole.

Deset dětí studuje bakalářský obor na vysoké škole. Pět z nich podporují čeští dárci.

Ještě nedávno nebyla podpora nepálských vysokoškoláků možná. To proto, že základní a střední vzdělání je v Nepálu velikou vzácností a nepálská pobočka I.N. Network se v počátcích tohoto programu rozhodla, že raději umožní více dětem, aby na ně dosáhly, než aby podporovala vzácné vysokoškolské vzdělání. Dnes už naši kolegové v Nepálu nechávají volbu na dárci, zda bude studenta podporovat i na vysoké škole.

Noví služebníci pro nepálskou církev

Křesťanská církev v Nepálu je jedna z nejrychleji rostoucích na světě. Růst vyžaduje i nové služebníky. Jejich přípravu umožňuje náš osvědčený projekt „Podpora studia biblických škol“. Studium probíhá v angličtině na třech školách v severní Indii. Hledáme dárci, kteří by finančně podpořili další dospělé studenty biblické (teologické) školy, aby mohli bez problémů studovat.

Výše podpory je 1 400 Kč měsíčně. Je možná i poloviční podpora 700 Kč měsíčně, nebo ještě nižší (tak, aby 1 student měl maximálně 3 dárci, přičemž nejnižší možná podpora jednoho dárce je 350 Kč měsíčně) – pak má student 2 nebo 3 dárci. Podpora bývá kratší než podpora dítěte, protože škola trvá 3–5 let. Obvykle víme předem, kdy by měl student školu dokončit. Více o podpoře těchto studentů najdete na www.incz.info/04-03-09.htm – část Dále podporujeme – Studenti biblických škol – O studiu biblických škol – Nepál.

Foto z poslední promoce v květnu 2010, zcela vpravo Nicanor Tamang (více o něm můžete číst na straně 5 tohoto zpravodaje), zcela vlevo jeho manželka Elisabeth

Tento student hledá už delší dobu svého dárce:

Solomon Gazmer

Solomon pochází z křesťanské rodiny. Jako dítě chodil pravidelně do nedělní školy. Nyní pomáhá ve svém sboru v nedělní škole a na setkání mladých. Má velkou touhu sloužit Pánu Bohu a chce proto vystudovat teologickou školu.

Po absolvování studia chce pracovat jako profesionální služebník v církvi, případně v církevních organizacích. Solomon je svobodný a nyní studuje v 1. ročníku vysoké školy. Studium by měl ukončit v roce 2014.

Díky kurzu si otevře vlastní krejčovství

V Odborném výcvikovém středisku Lydia byl v prosinci 2010 dokončen kurz pro 20 žen.

Během předchozích pěti měsíců získaly tyto ženy znalosti v oblasti hygieny a zdraví, naučily se šít, plést a mnoho dalších dovedností, které jim pomohou pečovat o svoje rodiny a také si přivydělat. Nyní se vrátily domů s novou nadějí a touhou předat nové znalosti ženám ve svém okolí.

Janita Rai, která se kurzu účastnila, říká: „Jsem velmi šťastná, že jsem se mohla naučit tolik věcí o Bohu a tolik dovedností. Mám ráda pravidla, protože si myslím, že pokud nedokážeme žít disciplinovaný život, nemůžeme následovat Krista a dělat to, co nám řekl. Naučila jsem se mnoho věcí, třeba: jak je v životě křesťana důležitá modlitba a jak nám modlitba může pomoci v každodenním životě, že v Kristu jsme jedno, že On všechny miluje a že bychom neměli rozlišovat druhé podle kasty. Myslím, že je zde mnoho věcí, které se můžeme naučit. Po ukončení kurzu jsem se rozhodla, že půjdu do svého sboru a budu učit ostatní, co jsem se naučila. Chci si otevřít krejčovský obchod.“

Ze zpráv křesťanských pracovníků

■ Laxmi neměla naději na uzdravení

Mary Tamang píše: „Laxmi Rana, mladá žena z oblasti Gorkha, byla nemocná. Několikrát byla v nemocnici a stálo ji to opravdu hodně peněz, ale marně. Neměla naději na uzdravení. Když jsem se o ní dověděla, šla jsem ji s několika dalšími ženami navštívit. Dostala jsem příležitost sdílet s ní dobrou zprávu o Ježíši Kristu a jeho lásce. Řekla jsem jí i to, že když bude věřit v Ježíše Krista, její nemoc může být uzdravena. Zeptala jsem se, jestli by nám dovolila se za ni pomodlit. Ochotně souhlasila. Poděkovali jsme jí za svolení a modlili se k Pánu za její uzdravení. V domě bylo přítomno několik dalších lidí. Naše přítomnost, evangelium i modlitby k Pánu Ježíši pro ně byly něčím novým. Náš Bůh je živým Bohem a vyslyšel naše modlitby. Laxmi je teď úplně zdravá. Sláva Pánu!“

■ Rady šamanů nepomáhaly

Další příběh vypráví Bipin Shrestha: „Je to příběh osmnáctileté ženy z vesnice Vorle, která se jmenuje Rita. Poslední tři měsíce trpěla neznámou chorobou. Upadala do bezvědomí, někdy i na 8–11 hodin. Její tělo strnulo a v bezvědomí se zmítala sem a tam.

Zaplatila velké množství peněz šamanům, jejichž rady poslouchala, ale všechno bylo marné. Svůj stav konzultovala také s lékaři. Po několika kontrolách jí řekli, že to není nic vážného, že to je jenom kvůli její tělesné slabosti. Dostala doporučení jíst vitamíny a energetické jídlo. Poslechla, ale žádná změna nepřišla. Místo toho jí bylo den za dnem hůř a hůř, fyzicky byla velmi slabá. Pro tuto mladou ženu nebyla žádná naděje.

Tchyně této ženy obrátila k Bohu a stala se jedním z věřících v naši církev. Uvědomila si, že pro Ritou není jiný lék, než přijít do církve a uvěřit v Ježíše Krista. Mluvila o tom s Ritou a poslala pro mě.

Když jsem tam přijel, zjistil jsem, že Rita je od rána v bezvědomí. Byli tam další lidé, kteří tam přišli, aby se o ni starali. Po krátkém rozhovoru jsem si vyžádal svolení se modlit. Asi 20 minut jsem se modlil a ona po modlitbě vstala a posadila se. Lidé tím byli udiveni.

Zeptal jsem se Rity, jestli chce být kompletně uzdravená a ona kývla hlavou. Sdílel jsem s ní některé věci a navrhl jsem jí, aby uvěřila v Ježíše Krista. Byla připravená přijmout a také přijala Ježíše Krista jako svého Spasitele. Potom jsem strávil s ní a s ostatními další čas při sdílení a modlitbách.

Od té doby, co přijala Ježíše Krista, přestala tou nemocí trpět. Je docela v pořádku a žije normálním životem. A já mohu říci, jak úžasný je náš Bůh v nebesích!“

■ Neznámá nemoc

Lek Bahadur Thakuri vypráví o tom, jak se při své cestě po vesnicích v Nepálu modlil za nemocné a rozdával Bible:

„Mezi nimi byla také 30letá žena, která trpěla tím, že se trásla a vydávala různé zvuky. Představili jsme se jí a mluvili s ní o Ježíši. Nakonec jsme se jí zeptali, jestli bychom se za ni mohli modlit. Protože vyhlížela uzdravení, dovolila nám to.

Poděkovali jsme Bohu za příležitost, kterou jsme dostali, a modlili jsme se za ní asi 10 minut. Po skončení modlitby bez jakékoliv pomoci sama vstala. Vypadala šťastně a zářila jí tvář. S radostí nám řekla, že se cítí lépe. Vzhledem k tomu, že v této lokalitě není žádné společenství věřících, prosím modlete se za toto místo a za nové věřící. Je obtížné tam pravidelně chodit, abychom jim dávali společenství.“

Podporujeme Dr. Nicanora Tamanga

Od prosince 2010 podporujeme z ČR staronového pracovníka nepálského původu. Pamětníci si možná vzpomenu, že tento služebník navštívil ČR v květnu 2002. Jeho životopis působí trochu jako listování dějinami nepálské církve.

Nicanor Tamang zažil utrpení i obrovský růst nepálské církve. Jako šestnáctiletý se obrátil ke Kristu a jeho buddhistická rodina se ho zřekla. Dnes je mu 60 let.

Připomeňme, že do roku 1951 byl Nepál uzavřen cizincům a o křesťanech v Nepálu nebyla nikde žádná zmínka.

Nicanor chtěl studovat na biblické škole, a tak prodal kabát a hodinky, aby měl na cestu z Káthmándú do indického Madrásu, kde taková škola byla. Učil se nejdříve anglicky a zároveň pracoval, aby si vydělal na studium. Do Nepálu se po ukončení školy vrátil jako kazatel.

■ Nicanor Tamang

Zhruba v té době, v roce 1972, nebylo v Nepálu více křesťanů než 1500. Kdo pokřtil jiného člověka, dostal trest 6 let vězení. Za vyznání křesťanské víry byl trest 1 rok vězení. (Dnes se odhaduje počet pokřtěných v Nepálu na více než 1 000 000, je tam relativní náboženská svoboda, ačkoliv zákon se zatím nezměnil.)

V roce 1974 založil Nicanor Tamang pobočku I.N. Network v Nepálu a později se stal jejím ředitelem. Pro svou víru byl pak vězněn a v r. 1987 vypovězen ze země. Pokračoval však ve své misijní práci dál ze severní Indie. Založil také službu mezi nepálsky hovořícím obyvatelstvem severní Indie. Mimo jiné zaštiťuje i náš projekt „Podpora studentů biblických škol z Nepálu“ (více o něm můžete číst na straně 4).

Nyní je Nicanor Tamang externím konzultantem I.N. Network a často Nepál navštěvuje.

ZE SRÍ LANKY

Zklidnění v zemi

Srí Lanka se po porážce hnutí Tamilských tygrů před dvěma lety těší klidu. Při návštěvě Srí Lanky v loňském roce nám pracovník I.N. Network řekl, že část bezpečnostních sil byla dříve zaměstnána konfliktem s Tamily a nyní jsou více v ulicích. Prý se dokonce začínají dodržovat pravidla silničního provozu! Zemi zasáhla před 6 lety ničivá tsunami, patrně jedna z největších přírodních katastrof moderní historie. Událost vyvolala velký ohlas a zahraniční pomoc. Veřejnost si ji připomněla 26. prosince dvěma minutami ticha.

Nová adresa na Srí Lanku

Dopisy dětem na Srí Lanku pošlejte nyní na tuto adresu:

jméno dítěte
International Needs Network Lanka
P.O. BOX 1778
COLOMBO 1
SRI LANKA

Je to jen změna poštovní adresy. Projekt podpory dětí jako takový zůstává tam, kde byl.

Prosím už nepoužívejte původní adresu.

Přestavba jednoho z center pro děti

Kancelář a pobočka I.N. Network na Srí Lance už přes 30 let sídlí v Canal Bank v Colombu, hlavním městě Srí Lanky. Nyní je potřeba tuto třípatrovou budovu zásadně rekonstruovat. Stavební práce začnou v květnu a přestavba bude trvat minimálně 1 rok. Nové prostory budou mít větší kapacitu a srílánští budou moci poskytnout péči více dětem.

Programu Dálkové adopce PLUS® se to však nedotkne, protože pomoc od dárců z ČR jde výhradně dětem v Harrisonově centru péče o děti, které se nachází v nedalekém městečku Mount Lavinia.

Vystoupení dětí

Školáci na Srí Lance

Pro úplnost dodáváme, že na Srí Lance jsou tři místa, kde probíhá pomoc dětem:

- v Canal Bank v Colombu,
- v Harrisonově centru v Mount Lavinia,
- v Hattonu ve vnitrozemí Srí Lanky uprostřed čajovníkových plantáží.

Timothy chrání chlapce před pouličními gangy

Timothy, jehož práci mezi mladými podporujeme, píše:

„Minulý měsíc jsem prožil úžasný čas, kdy jsem pracoval s mladým chlapcem, který nemá ani otce ani matku, žádný domov a obléká se do hadrů. Péče o něj zabrala mnoho času a bylo výzvou uvést ho do nějaké disciplíny. Prošel mnoha zápasy a nyní mohu říci, že se se vším vyrovnal. Přijal Ježíše Krista jako Spasitele a nedávno byl pokřtěn. Sdílel své svědectví ve společenství a nyní ve svém volném čase dobrovolně pomáhá, jak může. Mám z něj opravdu radost.“

Timothy organizuje vždy v sobotu odpoledne tréninkové a sportovní akce pro chlapce z 10. a 11. tříd. Kluci, kteří sem přijdou trávit svůj volný čas, jsou ochráněni přes špatnými partami a zbytečnými problémy.

Vypráví ještě o jednom příteli: „Také pracuji s dalším chlapcem, který nemá rodiče. Matka mu zemřela a otec ho opustil, když se opět oženil. Nemá ani žádné sourozence. Chytil se špatné party, dokonce skončil ve vězení a několikrát jsem za něj musel složit kauci. Po mnoha modlitbách vidím, že se jeho život krok po krůčku mění. Pomohl jsem mu najít práci, kterou má velice rád, a vidím, jak pomalíčku opouští své staré zlozvyky. Stále jsme spolu v kontaktu a on mě nazývá starším bratrem.“

Vyslyšení našich modliteb

Nedávno byly pracovnice I.N. Network ze Srí Lanky, ředitelka Cynthia a koordinátorka Rebecca, ve Velké Británii. Navštívily tam křesťanské knihkupectví, kde viděly obrázkové knížky, příběhy a různé flanelové materiály k prezentaci biblických příběhů. Cynthia po nich zatoužila, a proto se modlila k Bohu, aby jim někdo pomohl získat takové pomůcky pro Prázdninové biblické školy (což je letní soustředění pro podporované děti). Bůh chtěl tuto jejich potřebu naplnit, a tak se v knihkupectví stalo něco zvláštního. Cynthia s Rebeccou si vybraly několik knih a DVD s vyučováním a písněmi chval. Pokladní to vše spočítal a připravil účtenku. Měly zaplatit 237 liber, což pro ně bylo příliš. Vybraly tedy některé věci, které vrátily, aby se cena snížila. Když vedoucí obchodu slyšel o jejich práci mezi dětmi, zlevnil jim vše na 200 liber. Cynthia už hledala peněženku, ale pokladní jí řekl: „Neplat'te to, už to za vás bylo zapláceno!“

Děti v Harrisonově centru

„Byly jsme šokovány,“ vzpomíná Cynthia, „a vyhledaly jsme vedoucího, který právě obsluhoval jiného zákazníka, abychom se ho zeptaly, co se stalo a kdo ty věci zaplatil. Usmál se a řekl nám, že když nějaký křesťanský podnikatel slyšel, o čem jsme u pokladny mluvily, nabídl, že to všechno zaplatí a odešel. Jen jsme zůstaly stát v úžasu. Jediné, na co jsme se zmohly, bylo se slzami v očích poděkovat Pánu Bohu, že nám znovu pomohl. Zeptaly jsme se vedoucího, jak bychom tomu podnikateli mohly poděkovat. Řekl jim, že se ho na to ptal, ale ten muž mu odpověděl: „Řekněte jim, ať mi poděkují v nebi,“ a odešel. Když jsme odcházely se všemi těmi věcmi z obchodu domů, jen jsme chválily Pána.“

Harrisonovo centrum péče o děti

Svědectví o proměněných životech

Bývalá studentka Sujeewa o sobě napsala:

Do centra jsem přišla ve věku 8 let a zůstal jsem v něm celých deset let. Krátce na to, co jsem přišla, se ke mně připojili i moji bratři. Díky této organizaci jsem poznala Pána Ježíše Krista, po mně i bratři, moje matka, můj otec i další členové naší rodiny. Jsem velmi vděčná panu a paní Devadasonovým, kteří se o nás v centru pro děti starali jako o vlastní děti. Podporovali nás, jak jenom mohli, a tak jsme získali dobré vzdělání. Podpora z I.N. Network pokryla i naše hmotné potřeby.

Nejdůležitější věci, které jsem se díky této organizaci naučila a které jsou pro mě stále cenné, jsou pravdy křesťanského života. To můžu říct bez váhání, protože díky tomu mám pevné duchovní a sociální základy a se svou rodinou žiji smysluplný život. Dnes mám vlastní rodinu, spolu se svým manželem a třemi dětmi sloužíme Pánu Bohu.

Mám radost, že i tři mé děti studují v tomto centru. Jsou ukázněni a získávají lepší vzdělání. Také se zlepšují v angličtině, za což jsem opravdu vděčná. Nejvíce mě ale těší, že se už v raném věku učí o Pánu Ježíši Kristu.

Dnes mám ve své církvi a v práci zodpovědnost za hodně věcí. Pracuji jako výkonná kontrolorka kvality v jedné společnosti. Jsem tolik vděčná Pánu Bohu za příležitosti, které jsem se svou rodinou dostala od této organizace.

Harrisonovo centrum péče o děti nabízí programy i pro dospělé ženy

Z UGANDY

Volby v Ugandě

V Ugandě proběhly prezidentské volby, ve kterých zvítězil dosavadní prezident Yoweri Museveni. Ten v Ugandě vládne již 25 let. Uganda je prezidentská republika a činnost politických stran je zakázána od roku 1985, kdy se uskutečnil vojenský převrat. Nejsilnější opoziční kandidát Kizza Besigye dostal 26,01 procenta. Proti současnému prezidentu kandidoval neúspěšně potřeť.

Zahraniční pozorovatelé nezmiňují žádná hrubá porušení demokratického průběhu voleb. Současný prezident užíval výhod masivní předvolební kampaně, o které není jasné, zda nebyla zčásti financována ze státních zdrojů.

Ze života podporovaných pracovníků

■ Založil už 7 sborů

Stephen Bamulabiire žije a pracuje v oblasti Kayunga (55 km severových. od hl. města Kampaly). O svém životě říká: „Jednoho dne mne zaujalo shromáždění, kde lidé kázali o Ježíši. Zasáhlo mě to a rozhodl jsem se, že svůj život vydám Bohu. Od té doby se můj život změnil a já jsem začal žít pro Ježíše. Po měsíci jsem s ostatními křesťany sdílel evangelium v jedné vesnici a mnoho lidí udělalo totéž – vydali svůj život Ježíši. Byl založen křesťanský sbor. Můj kazatel mě požádal, abych tento sbor vedl a já jsem to přijal. Od té doby jsem založil 7 dalších sborů.“

Oblast, kde sloužím, je velmi rozlehlá a nefunguje zde žádná veřejná doprava. Nejvýhodnějším způsobem dopravy by byl motocykl, který je ale drahý. Chceme-li založit nový sbor, je potřeba pronajmout si půdu, na které by stála shromažďovací budova. To není jednoduché, když většina členů jsou venkovští farmáři s velmi nízkými příjmy.“

■ Ve 20 letech začal sloužit v církvi

Samuel Munyaneza působí v oblasti Kiyindi na pobřeží Viktoriina jezera (asi 58 km vých. od hl. města Kampaly). Říká o sobě: „V roce 1989, když mi bylo 19 let, jsem uvěřil v Ježíše Krista. Po roce jsem byl požádán, abych sloužil v naší církvi jako starší sboru a později také jako pastor.“

Později jsem byl povolán do nového sboru, kde jsem sloužil jako starší pastor.

Naší největší výzvou i nadále zůstává doprava. Není snadné dostat se do sborů vždy, když je to potřeba.“

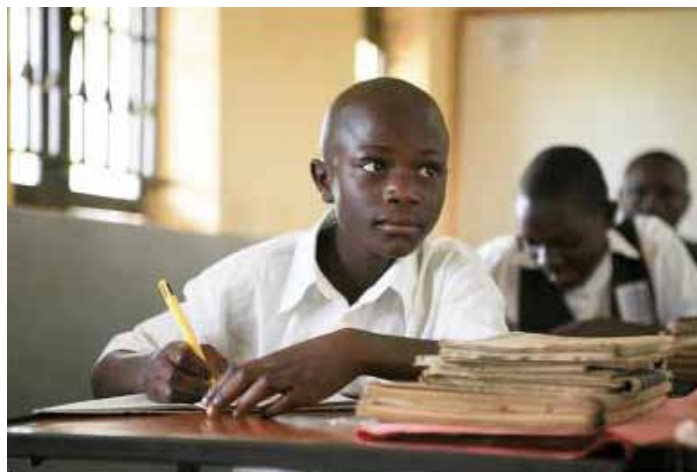
Mezi jeho priority patří:

- zajistit duchovní a paliativní péči postiženým HIV/AIDS, kteří jsou upoutáni na lůžko,
- vyučovat mládež v běžných dovednostech potřebných pro život.

Školy se musí rozšiřovat

V programu podpory je nyní v Ugandě více než 3000 dětí. Místní pobočka I.N. Network stále pracuje na rozšíření škol, aby měly děti dost místa. Například ve škole v Kiyindi je v některých třídách i více než 70 dětí.

Také škola v Buikwe prošla rozšířením. Nyní zde děti mohou získat i střední nebo učňovské vzdělání. Buikwe se nachází 50 km východně od Kampaly, hlavního města Ugandy. V této oblasti dosud nebyla žádná střední škola a děti musely chodit daleko do jiných škol. Většina z nich proto ukončila své vzdělání po základní škole a dál ve studiu nepokračovala. Vzdělávací centrum v Buikwe je velkou pomocí pro celou oblast. Při škole bylo vybudováno také velké hřiště, na kterém mohou provozovat sportovní aktivity i lidé z okolí.

Školáci v Ugandě

Vzdělání i pro pastory

Naši kolegové v Ugandě získali prostředky na zřízení biblické školy a mají už i schválené učební osnovy. Škola je zaměřená na pastory, kteří jsou již v terénu, ale nemají odborné vzdělání. Také na pastory, kteří přebírají nově založené sbory.

Sbor křesťanů v Ugandě

Hannah – dítě Nikoho

Bosé nohy Hannah tiše kráčí po cestě lemované suchou trávou. Hannah však nejde po pěšině, vybírá si travu. Alespoň ta ji dělá společnost. Hannah je dítětem Nikoho.

Za 10 let svého života prožila Hannah jen málo pěkného, Uganda je pro ni světem bez radosti a naděje na život. Když jde, tak nespěchá. Nemá totiž kam. Odkud přichází a kam kráčí se v mnohém neliší: lidé všude umírají.

Otec Hannah zemřel na AIDS, když jí byly 4 roky. V Ugandě je dítě bez otce považováno za sirotka. Hannah je dítětem Nikoho.

Matka zemřela na AIDS, když bylo Hannah 8 let. „Tuto kletbu na nás seslal tvůj otec,“ zašeptala jí matka, když umírala na potrhane posteli. Bez matky je vše ještě zřetelnější: Hannah je dítětem Nikoho.

Hannah má spoustu tet a strýců. Žije s tetou Helenou, která pracuje v zemědělství a na vyprahlé ugandské půdě se snaží něco vypěstovat. Teta Helena je milá, ale Hannah není její dcera. Teta Helena si nemůže dovolit posílat do školy své vlastní děti, natožpak Hannah.

Teta Helena se nemůže postarat ani o dva starší bratry Hannah. A tak se tito bratři snaží přežít, bez vzdělání a bez někoho, kdo by se o ně postaral. Je možné, že jednoho dne prodají Hannah do manželství někomu, kdo za jejich sestřičku dobře zaplatí.

Děti ve škole v Buikwe při jídle

Někdy nemá Hannah ani dost jídla, protože prostě žádné není. Má hlad, ale neřekne nic. Copak by ji někdo vyslechl? Hannah je dítětem Nikoho. Jednou bude ženou Nikoho a děti, které porodí, budou také dětmi Nikoho. Tento Nikdo bude mít možná milenku a přepoše tak dál kletbu zvanou AIDS, a tak

se Hannah promění jen v další tělo na pohřebišti. Hannah potřebuje pomoc. Potřebuje vědět, že k někomu patří.

Přestože je Hannah sirotek, k někomu patří. Program Dálková adopce PLUS® v ugandské I.N. Network pomáhá více než 3000 dětem získat finanční podporu na vzdělání, zdravé jídlo, školní uniformy a základní lékařská ošetření. Vzdělání je pro dítě cestou ven z chudoby – z beznaděje, zoufalství a smrti.

Děti v ugandských školách zřízených I.N. Network se také učí o Ježíši Kristu, který zemřel proto, aby i tyto děti mohly mít vztah k jeho nebeskému Otci. Toto poselství má moc změnit vše v dychtivém srdíčku malé Hannah! Ve chvíli, kdy někdo na druhém konci světa učiní rozhodnutí podpořit ji 700 korunami měsíčně, Hannah bude vědět, že není dítětem Nikoho. Hannah je dítě Boží, vzácné a velmi milované!

Chcete-li podpořit dítě s podobným osudem, jako má Hannah, podporu potřebují například tyto děti a řada dalších:

■ Eve Namugenyi

Narodila se v roce 1998. Eve má dva sourozence. Její otec je nezvěstný. Matka si vydělává jako kadeřnice. Eve ale bydlí u babičky, která má pouze malý příjem. Ten nestačí na vzdělání dívky.

Rodina je křesťanská. Eve doma pomáhá s uklízením. Bavi jí míčová hra vybíjená a ve škole jí jde angličtina. Chodí do 4. třídy křesťanské školy v Buikwe, kterou provozuje I.N. Network.

■ Nasir Mbaayo

Narodil se v roce 2001. Má čtyři sourozence. Jejich otec zemřel a Nasir nyní bydlí u sestry, která už je dospělá. Nemá však práci, takže na vzdělání Nasira nejsou peníze.

Rodina je muslimská. Nasir rád hraje fotbal a doma pomáhá nosit vodu. Chodí do 4. třídy křesťanské školy v Kiyindi, kterou provozuje I.N. Network. Nasir už našel dárce poloviční podpory. Hledáme tedy dárce zbývajících 350 Kč měsíčně.

PODPORUJEME KMS A ČEA, ORGANIZACE, KTERÉ SJEDNOCUJÍ KŘESŤANY

- KMS = Křesťanská misijní společnost
- ČEA = Česká evangelikální aliance

Letos jsme zahájili pilotní projekt podpory těchto dvou českých organizací, jejichž činnost slouží ostatním církvím. Naše nadace je členem obou těchto organizací.

Každý Váš dar, který obdržíme na následující variabilní symboly, zdvojnásobíme (do určitého limitu) a poskytneme těmto organizacím.

Zdvojnásobení darů budeme provádět pouze do limitu, kdy celkový součet darů v roce dosáhne výše 15 000 Kč pro každou z uvedených organizací. Pokud by tento limit byl dosažen, další dary bychom jim poskytli již bez zdvojnásobení. Více na www.incz.info/podpora-kms-a-cea.htm.

Podpora KMS: variabilní symbol **250**.

Podpora ČEA: variabilní symbol **251**.

Časopis Život víry

Doporučujeme Vám také velmi kvalitní mezidenominační křesťanský měsíčník, který vydává Křesťanská misijní společnost. Od ledna t.r. existuje také elektronická verze předplatného. Více www.zivotviry.cz.

PROGRAM ZDRAVÁ MLÁDEŽ

Je to program naší dlouholeté podpory přednášek na etická témata (včetně sexuality) na českých školách.

Lektoři jsou na našem webu

Na www.incz.info/lektori.htm najdete všechny lektory, které nyní podporujeme. Každý z nich má také svou stránku, kde se o něm dočtete více. Na www.incz.info/historie.htm najdete všech 21 lektorů, které jsme od roku 1999 podpořili a nyní už v našem programu nejsou.

Podporujete s námi program Zdravá mládež

V roce 2010 nám dárci z ČR přispěli na přednáškovou práci na českých školách celkem 770 130 Kč! Mnohokrát Vám děkujeme!

Dříve jsme smutně říkali, že na milion korun pro chudé děti v cizině získáváme sotva 100 000 Kč pro práci s českou mládeží. Ale i to se mění a jsme Vám všem vděční!

Přednášky o vývoji dítěte před narozením

Práci lektorů na českých školách podporujeme jedenáctým rokem a za tuto dobu naším týmem prošla řada obdarovaných osobností. Od poloviny loňského roku obohatila tým Jitka Kultová z plzeňského regionu skvělými přednáškami o prenatálním vývoji člověka.

Z přednášky Miloslava Fanty

Soustředění pro lektory

Lektoři programu Zdravá mládež se v listopadu 2010 sešli na dvoudenním soustředění na půdě konferenčního střediska KAM v Malenovicích. Společně jsme se zamýšleli nad tím, jak se nám daří v aktivitách, které organizujeme v návaznosti na přednáškovou práci. Akci pořádala naše mezinárodní organizace I.N. Network a její evropský koordinátor Otakar Vožeh. Účastníků a hostů bylo celkem 42. Byla s námi též velká skupina kolegů ze Slovenska, několik hostů a přátel naší práce z ČR a kompletní správní rady z obou zemí.

O přestávce na soustředění lektorů, vpravo Otakar Vožeh

Novinky v práci na školách

Máme za sebou produktivní dobu uprostřed školního roku. Někteří z lektorů nestačí uspokojit všechny poptávky po přednáškách. Díky dobrému technickému zázemí se v Liberci, podobně jako ve Zlíně, rozvíjí forma práce, kdy školy přicházejí s celými třídami na přednášky do prostor, kde se konají rovněž mládežnické kluby. To je příznivé prostředí pro přednášku a je to též přirozený způsob, jak mladým nabídnout trvalejší kontakt v klubové činnosti.

Co chystáme?

■ 1. Další noví lektori

Každý rok plánujeme rozšířit podporu o jednoho dalšího plnočasového lektora.

Nyní připravujeme podporu dvou dalších lektorů (s polovičním úvazkem) vedle pokračující podpory dosavadních devíti.

■ 2. English camp s týmem z USA

V červenci posílí naši práci tým Američanů z Phoenixu, který bude sloužit na anglickém jazykovém kempu pro dorostence, organizovaném z Mladé Boleslavi (lektor Miloslav Fanta). Vedoucím týmu je Patrick Eville, bývalý příslušník vojenského námořnictva USA a mimořádný silák. Patrick přilnul k naší zemi zvláštním způsobem a přijíždí sem letos již popáté.

Z práce lektorů na školách

■ Ivo Neuvirt

Mám za sebou první blok přednášek na ZŠ v Bohumíně a byl to pro mě – a myslím, že i pro žáky – skvělý čas. V hlavě mi rezonuje několik situací, se kterými bych se rád s vámi podělil. Při tématu Rozhodování hrajeme jednu simulační hru, kdy žáci obdrží každý 5 papírků, na které napíší 5 svých nejdůležitějších věcí v životě. Následně vyprávím příběh, při kterém se musí do koše postupně vyhazovat jednotlivé hodnoty a nakonec jim zůstane jenom jedna, ta pro ně nejdůležitější. Při téhle hře jsem si všiml, že jeden rebel třídy, Denis, se vzdal jako první věci své rodiny. Zarazilo mě to a po besedě jsem za ním přišel a ptal

jsem se, co ho k tomu vedlo. Vyprávěl mi svůj životní příběh o své rodině, kde panovalo násilí, alkohol, a tak měl v sobě nenávisť vůči svým rodičům. Neprožil hezké dětství. Najednou mi došlo, proč se chová tak, jak se chová, a uvědomil jsem si, že je to právě nefunkční rodina, zázemí, které nikdy neměl. Na otázku, zdali by dokázal rodičům odpustit, odpověděl, že NIKDY.

O týden později jsem měl pro 7. třídu besedu o rodině. Po besedě za mnou přišla jedna dívka Barbora, která prožívala nějaká zranění ze strany svého otce. Naslouchal jsem jí společně s mou kolegyní Šárkou, která se přišla na besedy podívat, a bylo vidět, že Barbora je v sobě opravdu hodně zmatená. Její otec byl alkoholik a násilník a neprožila hezké dětství. Rodiče se nakonec rozvedli a teď prožívá období, kdy cítí ze strany jejího otce nezájem. Vyčítá mu, že se o ně s maminkou nezajímá. Bylo patrné, že potřebuje vyřešit neodpuštění vůči svému otci. Vyprávěli jsme jí několik příběhů z našich životů, týkajících se zranění a odpuštění. Jsme si vědomi, že toto jsou věci, za které se člověk potřebuje modlit.

Ivo Neuvirt přednáší

■ Michal Malina

Před několika dny jsme měli besedu v jedné 8. třídě. Po první vyučovací hodině jsme se dozvěděli, že holkám skončilo vyučování a že jdou domů a zůstanou nám jen kluci. Paní učitelka nabídla holkám možnost zůstat, pokud by chtěly. Nikdo však asi nepočítal, že někdo z holek zůstane, zvlášť když nám učitelka říkala, že před nějakým časem měla tato třída besedu s policií a děcka lektorku policie totálně ignorovala.

Je to prý jedna z nejhorších tříd. K údivu všech se po přestávce dostavily všechny děti zpět do třídy, i všechny holky. To se asi stalo poprvé, aby děcka zůstala ve škole déle, než bylo nutné. Sláva Bohu.

■ Martin Růžička

Letos je to už třetí rok, co jsem začal svou přednáškovou činnost na školách s podporou nadace. Kdybych se nepodíval do kalendáře, ani bych si to neuvědomil. Na jednu stranu vidím pořád mnoho věcí, které ve své práci potřebuji vylepšit, ale na druhou stranu poznávám, že mi Pán Bůh dává v této oblasti

růst a postupně otevírá dveře na místní školy. Velice mě povzbuzují pozitivní ohlasy na mou činnost z různých stran. Pokaždé, když slyším chválu na přednášky, které na školách provozuji, vede mě to ke chvále našeho Boha. Uvědomuji si totiž, že sám, jaký jsem kdy byl, bych nikdy tuto práci nemohl ani nedokázal dělat.

Martin Růžička ve třídě

■ Jitka Kultová

Během těchto zimních měsíců jsem několikrát s přednáškami navštívila gymnázium v Tachově. Ve skutečnosti jsem jim vůbec neposílala nabídku s přednáškou, posílám ji téměř výhradně na základní školy, ale dostali na mne doporučení a přednášky si objednali. Je to šestileté gymnázium a přednášky vedení objednalo pro 4.–6. ročníky. A tak jsem měla poprvé příležitost přednášet také pro maturitní ročníky.

Zpočátku jsem byla trochu skeptická a říkala jsem si, co tak můžu těm velkým lidem předat, oni přece již všechno vědí,

spousta z nich vede intimní život. A byla jsem připravená říci vedení gymnázia, že je prima, že mne pozvali, ale že pro tuhle věkovou skupinu je už pozdě, a navrhnout: „Pojďme do nižších ročníků“.

Bylo pro mne velkým překvapením, jak maturitní ročníky přednášku vzaly. Nejenže naprosto pozorně naslouchaly, ale při diskusích se také ukázalo, že mnoho informací pro ně bylo naprosto nových, šokujících a formujících jejich postoje.

Dva příklady za všechny:

V první maturitní třídě velká část posluchačů na otázku, co je nejvíc zaujalo, odpověděla, že je zaskočily potraty, jak se provádí a kolik jich je.

A dále ve chvíli, kdy jsme při diskusích probírali situaci, kdy je žena neplánovaně těhotná a řeší, co dál, ptala jsem se svých posluchačů, jak by takovou situaci řešili oni, ve svých konkrétních rodinách a okolnostech. Jedna z přítomných dívek odpověděla: „Ještě před týdnem bych vám řekla, že půjdu na potrat, ale vaše přednáška mi změnila život. Dneska už bych to neudělala, fakt ne!“ Bylo to velmi silné prohlášení, a já jsem si uvědomila, jak jsem se mýlila, když jsem myslela, že pro tyhle velké lidi už je pozdě a že jim nemám co předat. Ve skutečnosti opravdu spousta informací pro ně byla nová a troufám si tvrdit, že pro jejich další život klíčová.

Ve druhé maturitní třídě většinu zaujal vývoj dítěte, některé potrat. Když přišel čas na dotazy posluchačů a jejich komentáře, jedna dívka se přihlásila s dotazem: „Proč se pořád mluví o tom, že je to jen shluk buněk, když je zjevné, že to tak není, že je uvnitř prostě člověk?“ A dodala, že nechápe, že spousta dívek zodpovědnost v sexu vůbec neřeší a řeknou: „No co, tak bych šla na potrat...“

Je to pro mne báječná zkušenost. Jsem velmi vděčná za otevření těchto nových dveří na tuto školu. Těším se na další pozvání. Ještě mě na stejné škole čekají třetí ročníky.

Najdete nás
na facebooku!

Čerstvé zprávy – interní zpravodaj, distribuujeme našim dárcům a příznivcům zdarma v nepravidelném intervalu 2x ročně.

Kontakt: Nadace Mezinárodní potřeby, Vinohradská 909, 560 02 Česká Třebová. Tel.: 483 394 202, 732 373 573.

E-mail: incz@incz.info, web: www.incz.info. Bankovní spojení: UCB Liberec, č. ú. 139513054/2700.

Vydavatel: Nadace Mezinárodní potřeby, IČ: 63836831. Za obsah odpovídá vydavatel.